

Shemuel's Age (continued)

1. Abarbanel to Shemuel I 8:1

Four givens lead to the belief that Shemuel died at the age of 52:

- Eli judged Israel for 40 years; this is an explicit verse;
- Eli was appointed as judge on the day Chanah prayed for a child;
- The Aron was in Kiryat Yearim for [only] 20 years;
- King David moved the Aron to Jerusalem after he had been king for 7 years in Chevron.

Therefore:

- Shemuel was 39 when Eli died;
- The Aron was with the Plishtim for 7 months, and then in Kiryat Yearim for 13 years (minus four months) until Shemuel's death;
- So Shemuel lived 52 years, 3 months.

2. Abarbanel to Shemuel I 8:1

ואל תתמה בנטוטי מדברי סדר עולם כי כבר התאמץ רד"ק להכחיש מה שאמרו בזמן פלגש בגבעה ורלב"ג בדברים אחרים.

Don't be surprised that I veer from the Seder Olam's words; Radak was already bold enough to contradict Seder Olam regarding when Pilegsh b'Givah took place, and Ralbag in other matters.

3. Abarbanel to Shemuel I 8:1

וגם אני לא אמשוך פי בדבר הזה, כי היו לדעתי שנות שמואל ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואולי כי בא בגבורות ד' אלקים שהם שמונים שנה אם נולד עשרה שנים או יותר קודם שנתמנה עלי שופט על ישראל, וכאשר נתחברו לארבעים שנה ששפט ולעשרים שנה שישב הארון בקרית יערים שהיו כלם אחרי מות עלי והיו בימי שמואל יעלו לשבעים שנה, ואחרי זה עוד חיה ימים בימי מלכות שאול...

I also will not withdraw from this issue. I think Shemuel's lifespan "Our years are 70 years," and he may have reached the years of strength of Hashem, eighty years, if he was born 10 years or more before Eli was appointed shofeit on Israel. Joining that with [Eli's] 40 years as shofeit, and 20 years that the Aron was in Kiryat Yearim, which were all after Eli's death and during Shemuel's lifetime, reaches 70 years. And he lived longer during the time of Shaul's reign...

Introduction: Our vision of Utopia?

4. Devarim 28:1-14

והיה אם שמוע תשמע בקול ד' אלקיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתנה ד' אלקיך עליו על כל גווי הארץ: ובאו עליה כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול ד' אלקיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ... ותן ד' את איביך הקמים עליה נגפים לפניך בדרך אהד יצאו אליה ובשבעה דרכים יגוסו לפניך: יצו ד' אתה את הברכה באסמיה... כי תשמר את מצות ד' אלקיך והלכת בדרכיו: וראו כל עמי הארץ פי שם ד' נקרא עליה ויראו ממך: והותרך ד' לטובה בפרי בטנה ובפרי בהמתה... כי תשמע אל מצות ד' אלקיך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות:

5. Melachim I 9:1, 10

ויהי ככלות שלמה לבנות את בית ד' ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:...

ומלכת שקבא שמעת את שמע שלמה לשם ד' ותבא לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה בחיל כבוד מאד גמלים נשאים בשמים ונהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שקבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית ד' ולא היה בה עוד רוח: ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריה ועל חכמתה: ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה נטוב אל השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: יהי ד' אלקיך ברוך אשר חפץ בה לתת על כסא ישראל באהבת ד' את ישראל לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים כפר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שקבא למלך שלמה:

וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה:...

ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלקים בלבבו: והמה מבאים איש מנחתו פלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:...

6. Yeshayah 11:1-16

ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח ד' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ד': והריחו ביראת ד' ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והפה ארץ בשבט פיו וברוח שפתי ימית רשע: והיה צדק

אזר מתניו והאמונה אזר תלציו: נגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ ועגל וכפיר ומריא נחדו ונער קטן נהג בם: ופרה נלב תרעינה נחדו ירביצו ילדיהו ונרניה כפקר יאכל תבון: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי פי מלאה הארץ דעה את ד' פמים לים מכסים: פ והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: פ והיה ביום ההוא יוסף ד' שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאזי הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה וקבץ מארבע פנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה ופרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתף פלשתים זמה נחדו יבזו את בני קדם אדם ומזאב משלוח ידם ובני עמון משמעם: והחרים ד' את לשון ים מצרים והניף דו על הנקהר בפעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריד בפעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור פאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

7. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Melachim 12:5

ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה, ולא קנאה ותחרות, שהטובה תהיה מושפעת הרבה, וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ד' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים.

And at that time there will be neither famine nor war, neither *kinah* nor competition, for benefit will flow greatly and all delicacies will be as common as dust, and the world will only pursue knowledge of Gd. Therefore, all Israel will be great sages, knowing that which is hidden and comprehending the Creator as much as humans can, as it is written, "For the world will be full of knowledge of Gd, like water covers the sea."

7:3-6 Shemuel's Reform

8. Radak to Shemuel I 7:5

כבר פירשתי בספ' יהושע למה היה מנהג ישראל להקבץ מצפתה ושם מזבח ובית תפלה, כי שם היתה תשוע' גדולה בהלחם יהושע עם המלכים, ובדרש אמר רבי סימון "וכי שילה היא המצפתה או המצפתה היא שילה? אלא כיפה יוצאה מתחומו של בנימין לתחומו של יוסף ועליה בית המקדש של שילה נתון." תמה אני מזה הדרש, וכי מה לד' אצל שילה? והלא חרב משכן שילה מיום שגלה הארון, ומעת שבא הארון לקרית יערים הביאו אהל מועד אל נוב! וכן אמר בסדר עולם בתחילת כ' שנה הביאו את אהל מועד לנוב:

I already explained on Yehoshua why the Jewish custom was to gather to Mitzpah, where there was an altar and place of prayer, for that was where the great salvation happened when Yehoshua fought the kings. In a midrash, Rabbi Simon said, "Was Shiloh Mitzpah, or Mitzpah Shiloh? Rather, an outcropping emerged from Binyamin into Yosef, and upon it the Beit haMikdash of Shiloh was placed." I am shocked at this midrash; why would [service of] Gd be in Shiloh? Mishkan Shiloh was destroyed when the Aron was exiled, and from the time the Aron was brought to Kiryat Yearim they brought the Ohel Moed to Nov! And so is in Seder Olam, "At the start of the 20 years they brought the Ohel Moed to Nov."

9. Ralbag to Shemuel I 7:2

עשו זה במצפה כי כבר היה מוסכם ביניהם שמה שיעשו שם נעשה לפני ד' כמו שזכרנו בדבר יפתח:

They did this in Mitzpah because they had agreed there that whatever was done there would be "before Gd," as we mentioned regarding Yiftach.

10. Talmud Yerushalmi, Taanit 2:7

מתני': על הרביעית הוא אומר מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם הזה בא"י שומע צעקה: גמ' כתיב [שמואל א ז א] "ויקבצו המצפת' וישאבו מים וישפכו לפני ד'" וכי מים שפכו? אלא מלמד ששפכו את לבם כמים.

Mishnah: For the fourth [extra blessing] they said, "May the One who answered Shemuel at Mitzpah answer you and hear your cries. Baruch Atah Hashem, who hears cries."

Gemara: Shemuel I 7:6 says, "And they gathered to Mitzpah and they drew water, and they poured it before Gd." Did they pour water? Rather, this teaches that they poured out their hearts like water.

11. Abarbanel to Shemuel I 7:4-6

והנכון אצלו ששאבו מי דמעותיהם ושפכו אותם הדמעות נכח פני ד'.

It seems correct to say that they drew their tears, and poured out those tears before Gd.

12. Rashi to Shemuel I 7:6

ולפי משמעו אינו אלא סימן הכנעה הרי אנו לפניך כמים הללו הנשפכין:

This sounds exclusively like a sign of humility; "Behold, we are before You like this water, which is spilled out."

13. Radak to Shemuel I 7:6

ויתכן לפרש ששפכו מים לפני ד' סימן לכפרת עונות על דרך "כמים עברו תזכור."

One could explain that they poured water before Gd as a sign for atonement of sin, like "You will remember it like water that has passed." (Iyov 11:16)

14. Ralbag to Shemuel I 7:6

ושאבו ישראל מים ושפכו לפני ד' להעיד שכבר התרחצו שם בעניניהם...

And Israel drew water and they poured it before Gd, to testify that they had already cleansed their affairs...

15. Rabbi Ovadia Yosef, Yabia Omer 4:Orach Chaim 47:1

וע' בס' בית מאיר (סי' תקפג) שכ' טעם אחר למה שהולכים אל הנהר בר"ה, שהוא ע"ד הפסוק (בשמואל א ז) וישאבו מים וישפכו לפני ד'. ומתרגם יונתן ושפיכו לבהון בתיובתא כמיא קדם ד'. ובפרש"י שם, שהוא לסימן הכנעה, כלומר, הרי אנו לפניך כמים הללו הנשפכים. וע"ע ברד"ק שם. ע"כ. וזה מתאים עם ד' מהרי"ל הנ"ל להשליך במצולות ים כל חטאתם, ואמירת פסוק זה ע"י הנהר, שהוא ענין תשובה.

And see Beit Meir 583, who gave another reason for going to a river on Rosh HaShanah, along the lines of Shemuel I 7:6: "Yonatan explained, 'And they poured out their hearts in repentance like water before Gd.' And Rashi wrote that it was a sign of humility, meaning, 'Behold, we are before You like this water, which is spilled out.' And see Radak there. This fits that Maharil, to throw all of their sins in the depths of the sea, and reciting this verse at the river; it is a form of repentance.

16. Talmud Yerushalmi, Taanit 2:7

ויאמר שמואל חטאנו לד'. א"ר שמואל בר רב יצחק לבש שמואל חלוקן של כל ישראל אמר לפניו: רבון העולמים כלום אתה דן את האדם אלא על שהוא אומר לפניך לא חטאתי [ירמ' ב לה] הנני נשפט אותך על אומרך לא חטאתי ואלו אומרי' לפניך חטאנו:

"And Shemuel said: We have sinned." Rabbi Shemuel bar Rav Yitzchak said: Shemuel wore the cloak of all Israel, saying before Gd, "Master of the Universe! You only judge people for saying, 'I have not sinned,' as in Yirmiyahu 2:35. These people say before you, 'We have sinned.'"

17. Rashi to Shemuel I 7:6

וישפט שמואל - בין איש לרעהו על עסקי ממון שביניהם או על עסקי עבירה שעברו:

And Shemuel judged - Between parties, regarding financial issues between them, or regarding sins they had transgressed.